

پژوهشی در آیات قرآن ④

* آیات اخلاقی در قرآن

(پنجاه و پنج تا ۳۹)

حسین مظفری مجد

سرشناسه:	مظفری مجد، حسین. ۱۳۳۲ -
عنوان و نام پدیدآور:	آیات اخلاقی در قرآن (پند ۲۵ تا ۳۹) / حسین مظفری مجد.
مشخصات نشر:	تهران: فرهنگ صبا، ۱۳۹۸.
مشخصات ظاهری:	۹۵ ص: جدول؛ ۲۱/۵×۱۴/۵ س.م.
فروست:	پژوهشی در قرآن: ۴.
شابک:	دوره: ۷-۶۰-۶۲۳۶-۶۲۲-۹۷۸، ج. ۱. ۵-۶۴-۶۲۳۶-۶۲۲-۹۷۸
وضعیت فهرست نویسی:	فیبا
موضوع:	قرآن -- اخلاقی
موضوع:	Qur'an -- Ethics
موضوع:	قرآن -- برگزیده ها -- ترجمه ها
موضوع:	Qur'an. Selections -- Translations
ه بندی کنگره:	BP ۱۰۳/۳
رده بندی دیویی:	۲۹۷/۱۵۹
شماره کتابخانه ملی:	۶۰۵۲۶۲۰

■ ناشر: نشر فرهنگ صبا

■ پژوهشی در قرآن

آیات اخلاقی در قرآن (پند ۲۵ تا ۳۹)

■ حسین مظفری مجد

■ چاپ و صحافی: پردیس دانش ■ چاپ اول: ۱۳۹۸

■ شابک دوره: ۷-۶۰-۶۲۳۶-۶۲۲-۹۷۸ ■ شابک: ۵-۶۴-۶۲۳۶-۶۲۲-۹۷۸

■ شمارگان: ۱۰۰ نسخه ■ قیمت: ۱۵۰۰۰ تومان

فهرست

۱	پند: ۲۵: (۱۸ آیه)
	۱- صفات انسان
	۲- بهتری انسان بر سایر موجودات
۵	پند: ۲۶: (۴۶ آیه)
	۱- عفو بخشش
	۲- مهربانی
	۳- رفاقت
	۴- دوستی
۱۶	پند: ۲۷: (۲ آیه)
	مشورت در کارها
۱۸	پند: ۲۸: (۲ آیه)
	میانروی در امور
۲۰	پند: ۲۹: (۶ آیه)
	نام نیک در راه عاقلانه و صحیح از خود بجا گذاشته
۲۲	پند: ۳۰: (۲۸ آیه)
	نهی از اسراف
۲۸	پند: ۳۱: (۶ آیه)
	۱- نهی از انباشتن و احتکار مال و ثروت
	۲- باید به فقرا و نیازمندان بخشید
۳۱	پند: ۳۲: (۸۱ آیه)

- ۱- نهی از بخل و تکبر و فخر فروشی
- ۲- نهی از افراط در تجمع مال و ثروت
- ۴۱ **پند: ۳۳: (۵ آیه)**
- نهی از بی‌خرد شمردن دیگران
- ۴۳ **پند: ۳۴: (۴ آیه)**
- نهی از پند دادن به دیگران و خود عمل نکردن
- ۴۵ **پند: ۳۵: (۷ آیه)**
- نهی از پوشاندن حقایق بر مردم
- ۴۸ **پند: ۳۶: (۷، ۱۱، ۱۷ آیه)**
- ۱- نهی از تحامل
- ۲- نهی از ستم
- ۳- نهی از آزار
- ۴- نهی از استعمار
- ۷۱ **پند: ۳۷: (۱۱ آیه)**
- نهی از حسد
- ۷۴ **پند: ۳۸: (۴ آیه)**
- ۱- نهی از حسرت
- ۲- نهی از چشمداشت از دیگران
- ۷۶ **پند: ۳۹: (۶۹ آیه)**
- ۱- نهی از دروغ
- ۲- نهی از تهمت
- ۳- نهی از غیبت
- ۴- نهی از بهتان
- ۵- نهی از آفات زبان
- ۶- بهترین روش [راستگویی است]

۱- درود و سپاس بر خدای یکتا که کمک کرد تا این کتاب (آیات اخلاقی در قرآن) به پایان برسد.

۲- این کتاب را به روح پاک شهدای وطنمان ایران عزیز تقدیم می‌کنم.

۳- در این کتاب، آیات قرآن که در آن کلمه یا جمله و یا مفهوم و یا برداشت اخلاقی بوده، جمع‌آوری و فصل‌بندی و منظم گردیده است.

۴- تعداد کل آیات قرآن ۲۳۰ آیه می‌باشد.

۵- تعداد خالص آیات اخلاق (بدون تکراری‌ها) در قرآن ۱۶۷۷ آیه یعنی ۲۷٪ درصد کل قرآن می‌باشد.

۶- تعداد کل سوره‌های قرآن ۱۱۴ می‌باشد که در ۹۸ سوره آن آیات اخلاقی در این کتاب جمع‌آوری گردیده است.

۷- در این کتاب فقط ترجمه فارسی آیات آمده و بحالات عربی قرآن نیامده است، و ترجمه‌ها از استاد الهی قمشاهی، استاد فولادیند، استاد خرمشاهی، استاد مصطفی رحیمی نیا می‌باشند.

۸- همانطوری که در سوره بقره آیه ۲۸۶ و سوره حج آیه ۷۸ آمده، اسلام دین سهل و آسانی می‌باشد و مخاطب‌های قرآن همه انسان‌ها و همه مردم هستند لذا بهتر است همه مردم بطور مستقیم ترجمه آیات را از روی ترجمه‌های خوب و جدید بخوانند و عمل نمایند تا رستگار شوند.

۹- قرآن به عنوان کتاب وحی و مقدس و اساسنامه و قانون اساسی و عملی و اجرایی کلان بیش از ۱/۵ میلیارد مسلمان در سراسر دنیا می باشد و معتبرترین کتابی است که در طول ۱۴۰۰ سال، صحیح و سالم و بدون هیچ گونه تحریف و جعلیات به دست ما رسیده است، لازم و ضروری است که مسلمانان ترجمه قرآن را به هر زبانی که می فهمند و تکلم می نمایند قرائت و مطالعه نمایند و مستقیماً بدون هیچ واسطه ای دستورات کلی و قوانین کلی و کلان قرآن را در زندگی به مرحله اجرا درآورند. بطور مثال: ما ایرانیان فارسی زبان به خاطر درک و فهم بهتر قرآن و اجرای دستورات آن، بهتر است در معارف رسمی و جمعی و عمومی و مدارس و مجالس ختم و انفرادی و اجتماعی ترجمه فارسی قرآن را بخوانیم تا خوبتر بفهمیم و اجرا کنیم، (اگر یک آن قرآن را به زبان فارسی بخوانیم و بفهمیم و اجرا کنیم بهتر از اینست که ده ها آن را به زبان عربی بخوانیم ولی هیچ متوجه نشویم، چرا؟ چون زبان عربی را نمی دانیم و درک نمی کنیم و نمی فهمیم چه می گوید)، در ماه مبارک رمضان و در ایام سال در مساجد و محافل و منازل مسلمانان به ویژه در ایران (ختم و قرائت قرآن دارند) و همه قرآن را به زبان عربی می خوانند ولی معنی و ترجمه و مفهوم آن را درک نمی نمایند و به مرحله اجرا نمی گذارند، چه خاصیتی دارد؟ به نظر من بهتر است ترجمه قرآن را با دقت مطالعه نمایند و در زندگی و جامعه به مرحله اجرا درآورند. مطمئن باشند ثواب اصلی تلاوت و مطالعه قرآن اینست که ترجمه آن را بخوانیم و درک کنیم و در زندگی و جامعه، درست به کار بیندیم، البته چون زبان وحی (عربی بوده) و قرآن به عربی نازل شده، در اجتماعات بین المللی و در اجتماعات حج و هرگونه جمعی که مردمان از زبان و لهجه و تکلم گوناگونی برخوردارند به خاطر [وحدت اجتماعات مسلمین] در آنجا قرآن را حتماً به عربی تلاوت نمایند.

۱۰- در طول تاریخ اسلام، [برای محفوظ ماندن قرآن از هرگونه

تحریف و جعلیات توسط دشمنان اسلام، تمامی سوره‌ها و آیات و کلمات و حروف و حتی نقطه‌ها در تمامی سوره‌ها و در تمامی قرآن شمارش و ثبت و مضبوط گردیده است و سلامت و درستی آن مورد تأیید همگان است و خداوند در قرآن فرموده که ما این قرآن را از همه بلیات و مصائب حفظ و نگهداری می‌نمائیم.

۱۱- این قرآنی که در دست ما است در زمان خلیفه سوم (عثمان بن عفان) جمع‌آوری گردیده و به تأیید حضرت علی بن ابی طالب (ع) و مهاجرین و انصار و حافظان و کاتبان اولیه رسیده و در سال ۳۰ هجری قمری تکمیل یافته است و سایر قرآن‌هایی که با این قرآن مغایرت داشته، با نظارت تمامی یاران اولیه منسوخ گردید و نابود و سوزانده شدند.

۱۲- از زمان عثمان به بعد قرآن توسط خطاطان و خوش‌نویسان نوشته می‌شده و قرائت می‌گرفته تا آنکه چاپخانه‌ها اختراع می‌گردد و اولین چاپ قرآن در ونیز ایتالیا در ۱۵۱۶ هـ لادی (۹۲۷ قمری) به چاپ می‌رسد و این کار در اروپا ادامه یافته تا اینکه اولین چاپ قرآن در ایران در تبریز در سال ۱۲۴۲ قمری (۱۸۲۶ میلادی) به چاپ می‌رسد و این کار تا به امروز ادامه یافته، البته نظارت دقیق و عملی و فنی بر این کار وجود دارد.

۱۳- قرآن چیست؟

قرآن نام مخصوص کتاب آسمانی است و کلمه قرآن در چندین جای این کتاب مقدس آمده:

شهر رمضان الذی انزل فیہ القرآن. (سوره ۲ آیه ۱۸۵)

کلمه قرآن مصدر فعل (قرأ) می‌باشد. یک معنای آن جمع کردن اشیاء با هم است و معنای دیگر آن خواندن است، یا از بر خواندن آنچه نوشته شده، یا صدای بلند یا آهسته، این کتاب آسمانی بدین نام نامیده شده زیرا جامع بهترین دستورها و آموزش‌های زندگی است و از طرف دیگر کتابی است که

باید خوانده شود و در واقع بیش از هر کتابی هم خوانده شده است که البته همه مردم باید بیشتر با ترجمه زبان تکلمی و فهم و درکشان و زبان محاوره‌ای‌شان بخوانند.

این کتابی است که از جانب خدای جهانیان فرود آمده: و انه لتنزل رب العالمین (سوره ۲۶ آیه ۱۹۲).

و وحی و الهامی است از طرف خدای عزیز حکیم: تنزیل الكتاب من الله العزیز الحکیم (سوره ۳۹ آیه ۱).

این کتاب مقدس بر محمد نازل شد: و آمنوا بما نزل علی محمد و هو الحق من ربهم (سوره ۴۷ آیه ۲).

و این آن وسله روح الامین بر قلب محمد نازل شد: نزل به الروح الامین علی قلبک بحرن من المنذرین (سوره ۲۶ آیات ۱۹۳-۱۹۴).

نخستین وحی قرآن در ماه رمضان بر پیامبر نازل شد: شهر رمضان الذی انزل فيه القرآن، هدی للناس و انوارات من الهدی و الفرقان. (سوره ۲ آیه ۱۸۵).
این شب به نام شب قدر نام برده شده: انا انزلناه فی لیلہ القدر (سوره ۹۷ آیات ۱-۲).

قرآنی که به زبان عربی است: فانما یسئله بلسانک لعلمهم یتذکرون. (سوره ۴۴ آیه ۵۸) و انا جعلناه قرآناً عربیاً. (سوره ۴۲ آیه ۳).

۱۴- عناوین دیگر قرآن

این کتاب آسمانی از خودش به عناوین دیگر هم یاد می‌کند
الکتاب: (نوشته‌ای کامل) - ذلک الکتاب لاریب فیه، سدی للذکرین (سوره ۲ آیه ۲).

الفرقان: (فرق‌دهنده میان راست و دروغ) - تبارک الذی نزل الفرقان علی عبده لیكون للعالمین نذیراً (سوره ۲۵ آیه ۱).

الذکر: (یادآوری) - انا نحن نزلنا الذکر و انا له لحافظون (سوره ۱۵ آیه ۹).

موعظه: (نصیحت و پند) - یا ایها الناس قد جائتکم موعظه من ربکم (سوره ۱۰ آیه ۵۷).

حکم: (داوری) - و كذلك انزلناه حکماً عربياً (سوره ۱۳ آیه ۳۷).

الحکمہ: (حکمت) - ذلك مما اوحى اليك ربك من الحكمه و لاتجعل مع الله الها آخر فتلقى في جهنم ملوماً مدحوراً (سوره ۱۷ آیه ۳۹).

الهدى: (هدایت و رهبری) - و انا لما سمعنا الهدى أمنا به (سوره ۷۲ آیه ۱۳).

روح: (جوهری که حیات بخش است) - و كذلك اوحينا اليك روحاً من امرنا ما كنت تدري ما الكتاب و الايمان و لكن جعلناه نوراً نهدي به من نشاء من عبدنا و انك لتهدى الى صراط مستقيم (سوره ۴۲ آیه ۵۲).

تنزيل: (فرستادن وحی) - انه لتنزيل رب العالمين (سوره ۲۶ آیه ۱۹۲).

البيان: (آنها هر چیز را شرح می دهد) - هذا بيان للناس و هدى و موعظه للمتقين (سوره ۳ آیه ۱۳۷).

برهان: (برهان) - یا ایها الناس قد جائکم برهان من ربکم و انزلنا الیکم نوراً مبیناً (سوره ۴ آیه ۱۷۵).

النور: (روشنائی) - و اتبعوا النور یدى انزل معه، اولئک هم المفلحون (سوره ۷ آیه ۱۵۷).

الحق: (راستی و درستی) - و قل جاء الحق و زهق الباطل (سوره ۱۷ آیه ۸۱).

حبل الله: (رشته و پیمان الهی) - و اعتصموا بحبل الله جميعاً و لا تفرقوا (سوره ۳ آیه ۱۰۲).

۱۵- تقسیم بندی قرآن + شیوهی جمع آوری قرآن

قرآن به یکصد و چهارده فصل یا سوره تقسیم شده است. کلمه سوره را از خود قرآن گرفته اند (سوره ۲ آیه ۲۳) و دو شاهد باید گواهی می دادند که آنچه آورده اند از جمله آیاتی بوده که به پیامبر عرض و در حضور آن حضرت نوشته شده بود. و زید بن ثابت گفته است: من آخر سوره «براءت»